801/08

Den 25. august 2008 blev i sag nr. 73.082:

xxxxx xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Plus Forsikring A/S ved DFIM
Forsikringens Hus
Amaliegade 10
1256 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Plus Forsikring A/S v/DFIM, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et påtænkt sagsanlæg mod If Forsikring vedrørende krav om erhvervsevnetabserstatning og méngradens størrelse i forbindelse med et trafikuheld.

Selskabet har ved sin advokat afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke skønnes at være rimelig grund til at føre sagen, da sagens udfald formentlig vil følge Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

Den tvist, til hvilken der ønskes retshjælpsdækning, vedrører et trafikuheld den 16/11 1997, hvor klageren var bagsædepassager i en bil, der blev påkørt bagfra. Hun blev kastet frem og tilbage på bagsædet og oplevede umiddelbart efter uheldet nakkesmerter, som senere forsvandt. Herudover oplevede hun lænderygsmerter. I efterforløbet tilkom dråbevis urininkontinens, så hun har måttet anvende trusseindlæg. Klageren var 14 år på ulykkestidspunktet.

Skadevolders ansvarsforsikringsselskab anerkendte erstatningspligten, og méngraden blev af Arbejdsskadestyrelsen ved udtalelse af 17/1 2002 fastsat til 10 %. I styrelsens begrundelse for méngradens størrelse hedder det:

"Sagen har været forelagt vores neurologiske lægekonsulent, som finder, der er følger efter ulykken i form af lændegener samt vedvarende 'drypvis' urininkontinens. Disse gener vurderes samlet til skønsmæssigt 8 procent.

Sagen har herudover været forelagt vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, som finder, at der er tale om forreste knæsmerter, men at der har været flere knætraumer. Knæsmerterne vurderes skønsmæssigt til 2 procent.

Den samlede méngrad som følge af ulykken er herefter 10 procent."

Klageren har efter det oplyste stedse haft behov for behandlinger hos bl.a. kiropraktor, og omkostningerne hertil har været afholdt af ansvarsforsikringsselskabet.

Klagerens advokat rettede henvendelse til ansvarsforsikringsselskabet ved skrivelse af 7/7 2006 med henblik på en ny vurdering af klagerens méngrad, idet han anførte, at hun havde tiltagende gener i lænd/ryg samt nakke. Advokaten foreslog endvidere, at der skete en kapitalisering af behandlingsudgifterne til kiropraktor, således at sagen kunne blive afsluttet.

Advokaten rettede samtidig henvendelse til klagerens ulykkesforsikringsselskab, der anerkendte en méngrad svarende til 15 % som meddelt ved skrivelse af 12/9 2006.

Ansvarsforsikringsselskabet anerkendte efterfølgende, at sagen på ny blev indbragt for Arbejdsskadestyrelsen til vurdering af klagerens méngrad og erhvervsevnetab.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 15/5 2007 vurderet méngraden til 10 %. I begrundelsen er anført:

"Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:
- neurologisk speciallægeerklæring fra K.Ø. af 24. oktober 2001,
- neurologisk speciallægeerklæring fra T.P. af 29. august 2006, samt
- ortopædkirurgisk speciallægeerklæring fra K.S.C. af 26. oktober 2006.

Det fremgår heraf, at T.B.L. har varige følger i form af inkontinens, smerter i lænden samt tendens til smerter fra venstre knæ.

Endvidere er der klager over hovedpine og smerter i nakken.

Objektivt er der fundet nedsat bevægelighed i lænden, samt nedsat bevægelighed i halshvirvelsøjlen.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

> Efter tabellens punkt B.1.3.1 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter uden eller med meget let bevægeindskrænkning, til 5 procent.
>
> T.B.L.'s gener fra lænden vurderes til at være mere udtalte end beskrevet i ovennævnte tabelpunkt, idet der er angivet drypvis inkontinens, og méngraden vurderes derfor til 8 procent.
>
> Endvidere finder vi, at T.B.L.'s gener fra venstre knæ begrunder et mindre tillæg til méngraden.
>
> Vedrørende forværringen af T.B.L.'s gener i form af generne fra nakken, finder vi ikke, at der er årsagssammenhæng mellem disse og uheldet.
>
> Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at der umiddelbart efter uheldet var gener fra nakken, men at disse svandt igen, og at der således har været en længere symptomfri periode.
>
> De nyopståede gener fra nakken kan derfor ikke relateres til uheldet den 16. november 1997."

Ansvarsforsikringsselskabet afviste herefter at udbetale yderligere, som meddelt ved skrivelse af 15/8 2007.

Ved skrivelse af 8/10 2007 ansøgte advokaten om retshjælpsdækning til sag mod ansvarsforsikringsselskabet.

Selskabets advokat afviste ved skrivelse af 13/11 2007 til advokaten at yde retshjælpsdækning med henvisning til, at det ikke fandtes sandsynligt, at sagen ville få et andet udfald ved domstolene, og der var således ikke nogen rimelig grund til at føre sagen. Over for nævnet har klagerens advokat nedlagt påstand om, at der ydes retshjælpsdækning til retssag mod ansvarsforsikringsselskabet og har til støtte herfor bl.a. henvist til udfærdiget stævning af 4/9 2007.

Selskabets advokat har over for nævnet ved skrivelse af 15/1 2008 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

> "Med henvisning til Ankenævnets brev af 20. december 2007 skal jeg oplyse, at DFIM ved afgørelsen om afslag på retshjælpsdækning har lagt afgørende vægt på Arbejdsskadestyrelsens vurdering af sagen den 15. maj 2007 og 12. juni 2007.

Det fremgår af sagsfremstillingen, at Arbejdsskadestyrelsen ved vurderingen af sagen den 12. juni 2007 har været forelagt oplysninger om sagsøgers nakke-gener og alligevel har fastholdt en mén-grad på 10 %.

Da der efter det oplyste ikke resterer oplysninger som har været undtaget Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og da vurderingen er så ny at det ikke vil være aktuelt at få en fornyet vurdering af sagen, samt da sagens udfald i det væsentligste vil bero på de lægelige beviser, finder DFIM det fortsat usandsynligt, at sagen skulle få et andet udfald ved domstolsbehandling.

Det fremgår af retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. 1, at omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, ikke er omfattet af retshjælpsdækningen. Med henvisning til ovenstående må DFIM derfor fastholde, at der ikke er grundlag for at yde retshjælpsdækning i den konkrete sag."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er en sådan udsigt til, at retssagen vil føre til et for hende gunstigt resultat, at hun efter forsikringsbetingelserne har rimelig grund til at føre sagen. Herefter og efter det i øvrigt oplyste kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen